

Súd: Okresný súd Košice okolie
Spisová značka: 6T/170/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7513010763
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Baňacký
ECLI: ECLI:SK:OSKE3:2015:7513010763.2

Rozhodnutie

Okresný súd Košice - okolie, samosudcom JUDr. Miroslavom Baňackým na hlavnom pojednávaní konanom dňa 5. februára 2015 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný:

M. W. - L.. XX.X.XXXX E. T., P. J. D. Č.. XX, okres Košice - okolie,

je v i n n ý ž e,

v dobe od 3.11.2011 do 15.8.2014 neprispieval na výživu svojej dcéry L. W. aj napriek tomu, že táto povinnosť mu vyplýva z rozsudku Okresného súdu Košice - okolie sp. zn. 9P/242/2007 zo dňa 28.11.2007 a to sumou 23,30 € mesačne, čím mu takto vznikol dlh na výživnom vo výške 792,25 €, pričom trestným rozkazom Okresného súdu Košice - okolie sp. zn. 6 T 131/2011 zo dňa 27.12.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 8.2.2012 bol za takýto trestný čin odsúdený,

t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov si úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin páchal po dlhší čas, teda závažnejším spôsobom konania, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený,

t ý m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), c) Trestného zákona v spojení s § 138 písm. b) trestného zákona.

Za to sa odsudzuje

Podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona v spojení s § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2, § 9 ods. 2 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 2,5 (dva a pól) roka.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd z a r a d' u j e obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku súd o d k a z u j e poškodenú J.. L. W.M.E., L.. XX.X.XXXX E. T., P. J. J. Č.. XXX, okres Košice - okolie s jej nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 9.10.2013 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Košice - okolie (ďalej len ako „prokurátor“) obžalobu na obžalovaného M. W. (ďalej len ako „obžalovaný“) pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), c) Tr. zák..

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 5.2.2015 súd spojil trestnú vec vedenú na tunajšom súde pod sp. zn. 4 T 49/2014 pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), c) Tr. zák. na spoločné konanie s touto trestnou vec, pričom sa ďalej trestné stíhanie proti obžalovanému vedie pod sp. zn. 6 T 170/2013.

Prokurátor nemal záujem uzavrieť dohodu o vine a treste s obžalovaným. Preto súd pristúpil k vykonaniu hlavného pojednávania a vyzval prokurátora na prednesenie obžaloby 1Pv 622/13 a 1Pv 584/2014. Podľa § 256 ods. 2 Tr. por. súd prečítal návrh poškodenej na náhradu škody zo spisu 6 T 170/2013 z č. l. 18 a zo spisu 4 T 49/2014 z č. l. 17.

V zmysle § 257 Tr. por. súd umožnil obžalovanému urobiť vyhlásenie o svojej vine. Obžalovaný využil túto možnosť, vyhlásil, že sa cíti byť vinný. Následne boli obžalovanému položené otázky podľa § 333 ods. 3 písm. c/,d/, f/,g,/ a h/ Tr. por.. Obžalovaný na všetky položené otázky odpovedal odpoveďou „áno“. Vzhľadom k tomu, že prokurátor navrhol prijať vyhlásenie o vine obžalovaného súd v zmysle § 257 ods. 7 Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovaného o vine a súčasne rozhodol, že dokazovanie k priznanému skutku vykonávať nebude, vykoná dokazovanie len k výroku o treste a náhrade škody.

V zmysle § 272 ods. 3 Tr. por. súd odmietol vykonať dôkazy a to výsluch obžalovaného, svedkyne L. W.Á.L. S. S. R., zo spisu 6 T 170/2013 čítať rozsudok z č. l. 21-23, správu z č. l. 28, správu z UPSVaR z č. l. 36 a zo spisu 4 T 49/2014 čítať rozsudok z č. l. 26 - 28, správu z č. l. 33, trestný rozkaz z č. l. 43 - 45, nakoľko týmito dôkazmi sa mal preukázať samotný skutok, ktorý súd považuje za preukázaný tým, že prijal vyhlásenie obžalovaného vine a teda súd považuje za preukázané, nielen že sa skutok stal, ale že je trestným činom a spáchal ho obžalovaný.

V rámci dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní, ktoré bolo zamerané len na rozhodnutie o treste obžalovaného súd prečítal listinné dôkazy a to charakteristiku obžalovaného z č. l. 37 zo spisu 6 T 170/13 z č. l. 42 zo spisu 4 T 49/2014 z RT z č. l. 78

Pri určovaní druhu a výmery trestu súd bral do úvahy spôsob spáchania uvedenej trestnej činnosti, následok, zavinenie a pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti.

Skutok, ku ktorému sa obžalovaný priznal súd kvalifikuje ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), c) Trestného zákona v spojení s § 138 písm. b) Trestného zákona. V danom skutku súd vidí úmyselné zavinenie.

Pri posudzovaní osoby páchatel'a, jeho pomerov a možností jeho nápravy v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zákona sa súd opiera o vykonané listinné dôkazy, z ktorých má za preukázané, že obžalovaný bol doposiaľ 3 trestne odsúdený, pričom pri odsúdení z roku 1994 a z roku 2009 (inak tiež za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona) sa na páchatel'a hľadí, akoby nebol odsúdený. Naposledy bol obžalovaný odsúdený trestným rozkazom tunajšieho súdu sp. 6 T 131/2011 zo dňa 27.12.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 8.2.2012 za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) trestného na podmienený trest odňatia slobody vo výmere 1 roka a skúšobnou dobou 1,5 roka teda do 8.8.2013. Z uvedeného je zrejmé, že obžalovaný ani po právoplatnom odsúdení za prečin zanedbania povinnej výživy si nezačal plniť svoju vyživovaciu povinnosť, ale naopak ďalej neplnil svoju zákonnú povinnosť a to počas pomerne dlhého obdobia takmer 3 rokov. Práve v tom, že obžalovaný

napriek predchádzajúcemu odsúdeniu, naďalej neplní svoju vyživovaciu povinnosť, vidí súd úmyselné neplnenie vyživovacej povinnosti.

Ako vyplýva z prečítaných charakteristík z miesta trvalého pobytu obžalovaného, obžalovaný je rozvedený, nezamestnaný, vedený na úrade práce, majetkové pomery menovaného obci nie sú známe, jeho konanie nebolo prejednané obcou.

Vzhľadom na povahu skutku a ďalších okolností súd dospel k záveru, že obžalovaný je recidivista a notorický neplatič vyživovacej povinnosti, u ktorého predchádzajúce odsúdenia evidentné nesplnili svoj účel a nedošlo k výchovnému a preventívnemu účinku uložených trestov. Súd kategoricky odsudzuje konanie obžalovaného, ktorý dlhodobo nezodpovedne pristupuje k plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného. V správaní obžalovaného nie je zrejma štipka snahy splniť aspoň sporadicky, alebo aspoň formálne svoju povinnosť. Uvedený postoj obžalovaného k jeho povinnosti vyživovať iného, je podľa názoru súd vyvolaný nedostatočnou obavou obžalovaného z trestného postihu. Preto súd pri ukladaní trestu dospel k názoru, že vzhľadom k tomu, že predmetného skutku sa obžalovaný dopustil už v skúšobnej dobe predchádzajúceho odsúdenia za rovnaký prečin, ako aj to, že predchádzajúce podmienkové odsúdenia evidentne nemali žiaden vplyv na obžalovaného, ako aj na závažnejší spôsob konania, keď páchal trestný čin po dlhší čas, jedine nepodmienečný trest odňatia slobody bude primeraným a spravodlivým trestom pre obžalovaného.

Pokiaľ ide o určenie konkrétnej výmery trestu, súd zákonnú trestnú sadzbu, uvedenú v § 207 ods. 3 Trestného zákona v rozpätí 1 rok - 5 rokov neupravoval v mysle § 38 Trestného zákona, nakoľko súd zistil jednu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Trestného zákona, teda že sa ku skutku priznal a úprimne ho oľutoval a jednu priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m) Trestného zákona, teda že už bol odsúdený za trestný čin, čím bol daný vyrovnaný pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností.

Vzhľadom k týmto okolnostiam súd za primerané považoval uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody v strede trestnej sadzby a preto uložil trest vo výmere 2,5 roka rokov. Pretože obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, na účely výkonu uloženého trestu odňatia slobody súd zaradil obžalovaného do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia v súlade s § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona.

Uvedený trest súd považuje za primeraný osobe páchatel'a, jeho pomerom a možnostiam jeho nápravy.

Súd má za to, že takýto trest v potrebnej miere ochráni spoločnosť, vytvorí pre páchatel'a dostatočný priestor na jeho prevýchovu a zároveň odradí nielen obžalovaného, ale aj iných členov spoločností, ktorí pristupujú nezodpovedne k plneniu svojej vyživovacej povinnosti od páchania tejto trestnej činnosti.

Pokiaľ ide o uplatnený nárok poškodenej na náhradu škody, súd poukazuje, že podľa ustálenej súdnej praxe, nezaplatené výživné nie je dlhom zo škody spôsobenej trestným činom, ale nesplnením povinnosti vyplývajúcej zo zákona o rodine, ktorej zavinené porušenie samo o sebe je trestným činom. Z toho vyplýva, že osoba, vo vzťahu ku ktorej bolo treba výživné plniť, nemá v trestnom konaní postavenie poškodeného v zmysle § 43 Trestného poriadku (R 55/1993). Vychádzajúc z uvedeného judikátu, súd nemohol rozhodnúť o nároku poškodenej a preto poškodenú s jej nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie. V tomto smere súd len chce doplniť, že poškodená nepotrebuje, aby o jej nároku bolo rozhodnuté ešte súdom, pretože na to, aby dostala svoje výživné od obžalovaného nepotrebuje ďalší exekučný titul, pretože tento už má v podobe rozhodnutia tunajšieho súdu sp. zn. 9P/242/2007 zo dňa 28.11.2007, ktorým bola určená výška vyživovacej povinnosti obžalovaného a toto rozhodnutie súdu je pre ňu dostatočné, aby si v príslušnom konaní vynucovala plnenie stanovenej vyživovacej povinnosti..

Zhrnúc uvedené zistenia a úvahy súdu bolo potrebné rozhodnúť tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov si úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin páchal po dlhší čas, teda závažnejším spôsobom konania, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie a to do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Odvolanie sa podáva na Okresnom súde Košice - okolie